

Nr 367

Av herr Jönsson m. fl., *angående utredning av frågan om avdragsrätt vid beskattningen för s. k. representationskostnader.*

Det talas ofta om de inkomster som på legal eller illegal väg undanhålles taxering och som uppges uppgå till mycket betydande belopp. Ett sätt att undgå beskattning för åtminstone viss del av inkomsten är att utöva en generös representation i en eller annan form och att göra avdrag för vad man uppger sig ha utgivit för dylikt ändamål i självdeklarationen.

Det är omöjligt att ange till vilket belopp de årliga avdragna representationskostnaderna uppgår, men att det ingalunda är obetydliga summor det gäller torde var och en som sysslat med taxering kunna omvittna. Mången gång kan man vid deklarationsgranskning få det intrycket, att en affärsuppgörelse i vårt land icke kan tänkas komma till stånd utan att den ena parten bjuder den andra på mat, sprit, vin, tobak, teaterbiljetter osv., en uppmärksamhet som ofta synes bli återgäldad av den bjudna parten vid annat lämpligt tillfälle. Ibland är man frestad att fråga sig hur deklaran- ten i fråga över huvud taget kan hinna med att så gott som dagligen utöva den uppgivna gästfriheten.

Väl försöker taxerings- och prövningsnämnder att i görligaste mån hålla igen i fråga om avdragna utgifter av denna karaktär, men dels kan man ställa frågan i vilken utsträckning dessa utgifter taxeringsmässigt kan och bör skäras ned och dels hur mycket arbete som rimligen bör läggas ned på erforderlig kontroll. Man kan också med skäl ställa frågan om utgifter av denna art verkligen är att anse som nödvändiga utgifter för inkomstens förvärvande, ty några andra utgifter är ju icke avdragsgilla, eller om de icke snarare är att hänföra till den skattskyldiges levnadskostnader. Varje taxerings- och prövningsnämnd torde kunna vitsorda de olösbara svårigheter, som nu föreligger att begränsa avdragen.

Med hänsyn till de ovedersägligen väldiga belopp det gäller och den omfattning i vilken avdrag förekommer synes det önskvärt, att en närmare undersökning göres om möjligheterna att antingen helt borttaga eller i vart fall på ett eller annat sätt väsentligt begränsa dessa avdrag.

Vi får därför hemställa,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla att frågan om avdragsrätt för s. k. representationskostnader måtte snabbt utredas.

Stockholm den 27 januari 1960

Karl Jönsson

Eric W. Johanson

Etty Eriksson

Västervik